

Nr 276

Av herr **Andersson** i Billingsfors **m. fl.**, om ökad förläggning av semester till sommaren.

(Lika lydande med motion nr 237 i Första kammaren)

Enligt 10 § semesterlagen äger arbetsgivaren bestämma när semestern skall utgå, ehuru den såvitt möjligt bör förläggas till sommartid om arbetstagaren inte begär något annat. Detta gör det möjligt för arbetsgivaren att sprida ut semestern över hela året. För många innebär detta betydande svårigheter. De önskar nämligen vara tillsammans med sin familj under semestern. I många fall kan de inte få detta om semestern inte förlägges till sommaren. De har nämligen ingen möjlighet att resa till sydligare länder emedan barnen är tvungna att gå i skolan. Utlandsresor blir också dyra, även om de subventioneras av företagen. Härtill kommer att personer med obekvämt arbetstid har särskilt stort behov av sommarsemester.

Med hänsyn till dessa förhållanden framstår det som angeläget att möjligheterna att sprida ut semestern begränsas till tiden första maj—sista september. De svårigheter som kan uppstå för produktion och service får vägas mot de fördelar som en semester under sommartiden innebär. Vid denna prövning bör förhållandena inom olika branscher och fack uppmärksammas. Men riktpunkten bör vara att i största möjliga utsträckning möjliggöra en sommarsemester. Detta förutsätter en ändring av 10 § semesterlagen. Ändringen skulle innebära att förläggning till annan tidpunkt än den nämnda perioden inte skall kunna ske utan särskild överenskommelse med arbetstagarparten. Arbetsgivarens självständiga bestämmanderätt bör sålunda försvinna och lagen skärpas.

Med hänvisning till det ovan anförda föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhänga om en utredning om en förändring av 10 § semesterlagen i överensstämmelse med här framfört önskemål.

Stockholm den 22 januari 1970

Sven Andersson (s)
i Billingsfors

Hilding Johansson (s)
i Trollhättan

Ruth Anderson (s)
